

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Wystąpienie pokontrolne może zawierać informacje o usunięciu przez kierownika jednostki kontrolowanej, po sporządzeniu protokołu kontroli, nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli.”;
- 12) po § 25 dodaje się § 25a w brzmieniu:
„§ 25a. Dyrektor komórki do spraw kontroli lub upoważniony przez niego pracownik mogą, po przekazaniu przez jednostkę kontrolowaną odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne, sprawdzić, czy zostały wykonane zalecenia zawarte w wystąpieniu pokontrolnym.”;
- 13) w § 26:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy rozporządzenia, z wyjątkiem § 19—25 i 25a.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. W uzasadnionych przypadkach Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów może skierować wystąpienie pokontrolne do kierownika jednostki kontrolowanej. Przepisy § 24, 25 i 25a stosuje się.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Z kontroli, o której mowa w ust. 1, sporządza się sprawozdanie, które podpisuje i parafuje na każdej stronie kontrolujący. Kopię sprawozdania przekazuje się kierownikowi jednostki kontrolowanej.”.
- § 2. Kontrole wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia przeprowadza się na podstawie przepisów dotychczasowych.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

344

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 marca 2008 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu korzystania przez żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych z pomocy w zakresie przekwalifikowania, doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy

Na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb korzystania przez żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych na terenie kraju z pomocy w zakresie:

- 1) przekwalifikowania zawodowego, przyuczenia do zawodu, doradztwa zawodowego, odbywania praktyk zawodowych oraz pośrednictwa pracy;
- 2) przejazdów z miejsca zamieszkania do ośrodków szkolenia, w których następuje przekwalifikowanie zawodowe lub przyuczenie do zawodu, albo miejsca odbywania praktyk zawodowych;
- 3) zakwaterowania w okresie szkolenia lub przyuczenia do zawodu albo miejsca odbywania praktyk zawodowych.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) pomoc rekonwersyjna — ogół przedsięwzięć podejmowanych wobec żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych w zakresie przekwalifikowania, przyuczenia do zawodu, doradztwa zawodowego, odbywania praktyk zawodowych oraz pośrednictwa pracy, mających na celu przygotowanie tych żołnierzy do podjęcia zatrudnienia;
- 3) dowódca jednostki wojskowej — dowódcę jednostki wojskowej, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe lub do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej albo dyspozycji.

§ 3. 1. Organami wojskowymi właściwymi w zakresie udzielania pomocy rekonwersyjnej są:

- 1) dyrektor komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw pomocy rekonwersyjnej;
- 2) dyrektor Centralnego Ośrodka Aktywizacji Zawodowej w Warszawie, zwanego dalej „COAZ”;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242.

- 3) kierownicy ośrodków aktywizacji zawodowej w Bydgoszczy, Gdyni, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Szczecinie i Wrocławiu, zwanych dalej „OAZ”;
- 4) szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych właściwi ze względu na terytorialny zasięg działania wojewódzkich sztabów wojskowych;
- 5) dyrektorzy wojskowych biur emerytalnych w Bydgoszczy, Gdańsku, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu, zwanych dalej „WBE”.

2. Terytorialny obszar działania COAZ i OAZ, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, określa załącznik do rozporządzenia.

3. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, pozostają na zaopatrzeniu finansowym odpowiednich WBE, o których mowa w ust. 1 pkt 5.

§ 4. 1. Przed planowanym terminem zwolnienia żołnierza zawodowego z zawodowej służby wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 3, 8, pkt 9 lit. b i pkt 10 oraz art. 112 ust. 1 pkt 3—5 ustawy, dowódca jednostki wojskowej kieruje tego żołnierza w ramach doradztwa zawodowego na zajęcia grupowe w terminie ustalonym z żołnierzem i właściwym dyrektorem COAZ lub OAZ.

2. Żołnierz zawodowy może zrezygnować z udziału w zajęciach grupowych, składając na tę okoliczność pisemne oświadczenie, które dołącza się do akt personalnych tego żołnierza.

3. Zajęcia grupowe realizowane są przez dyrektorów COAZ lub OAZ, właściwych ze względu na miejsce stacjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełni zawodową służbę wojskową, w wymiarze do trzech dni.

4. Były żołnierz zawodowy może korzystać z doradztwa zawodowego w trybie indywidualnym.

§ 5. 1. Żołnierz zawodowy i były żołnierz zawodowy może korzystać z przekwalifikowania zawodowego lub przyuczenia do zawodu, realizowanego w ośrodkach szkolenia oraz w instytucjach uprawnionych do prowadzenia kształcenia i szkoleń.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, żołnierzowi zawodowemu lub byłemu żołnierzowi zawodowemu pokrywa się, do wysokości limitu, koszty za:

- 1) korzystanie z przekwalifikowania zawodowego lub przyuczenia do zawodu;
- 2) przejazdy z miejsca zamieszkania do ośrodka szkolenia i z powrotem;
- 3) noclegi w miejscu szkolenia.

3. Koszty przejazdów i noclegów z miejsca zamieszkania żołnierza zawodowego lub byłego żołnierza zawodowego do ośrodka szkolenia i z powrotem pokrywa się, jeżeli przejazd odbywa się na odległość powyżej 50 kilometrów w jedną stronę.

4. Wysokość limitu kosztów, o którym mowa w ust. 2, wynosi za:

- 1) korzystanie z przekwalifikowania zawodowego lub przyuczenia do zawodu — 150 % najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego obowiązującego w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym żołnierz zawodowy lub były żołnierz zawodowy zakończył szkolenie;
- 2) przejazdy — dwadzieścia przejazdów z miejsca zamieszkania do ośrodka szkolenia i z powrotem;
- 3) noclegi — trzydzieści noclegów, których koszt jednostkowy nie przekracza 300 % ryczałtu za nocleg określonego w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

5. Pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, dokonuje się na podstawie złożonego przez zainteresowanego oświadczenia o wysokości faktycznie poniesionych kosztów, potwierdzonych oryginałami rachunków i biletów.

6. W razie odbycia przejazdu innym środkiem transportu niż środkami publicznego transportu zbiorowego, wykonywanym przez przewoźników kolejowych, zainteresowanemu pokrywa się koszty tego przejazdu w wysokości równej cenie biletu za przejazd drugą klasą pociągu pośpiesznego, z uwzględnieniem przysługujących ulg.

7. Pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, dokonuje:

- 1) dla żołnierza zawodowego — dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni zawodową służbę wojskową;
- 2) dla byłego żołnierza zawodowego — właściwy terytorialnie dyrektor WBE.

8. Byli żołnierze zawodowi, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej ze względu na zmiany organizacyjne, o których mowa w art. 114 ust. 2 ustawy, i nie posiadają uprawnień do świadczeń emerytalnych lub rentowych, korzystają z pomocy w zakresie przekwalifikowania zawodowego lub przyuczenia do zawodu do wysokości dwukrotnego limitu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

§ 6. 1. Żołnierzowi zawodowemu pomoc rekonwersyjna, o której mowa w § 5, udzielana jest na podstawie wniosku złożonego w jednostce wojskowej do dyrektora WBE.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej przesyła do dyrektora WBE za pośrednictwem właściwego ze względu na miejsce stacjonowania jednostki wojskowej dyrektora COAZ lub OAZ.

§ 7. 1. Byłemu żołnierzowi zawodowemu pomoc rekonwersyjna, o której mowa w § 5, udzielana jest na podstawie wniosku złożonego do dyrektora WBE.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, właściwy szef wojewódzkiego sztabu wojskowego lub wojskowy komendant uzupełnień przesyła do dyrektora WBE za pośrednictwem właściwego ze względu na miejsce zamieszkania byłego żołnierza zawodowego dyrektora COAZ lub OAZ.

§ 8. 1. Wniosek, o którym mowa w § 6 i 7, powinien zawierać w szczególności:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko, adres, numer telefonu kontaktowego żołnierza zawodowego lub byłego żołnierza zawodowego oraz numer PESEL, NIP i adres urzędu skarbowego;
- 2) formę pomocy rekonwersyjnej, z której chciałby skorzystać żołnierz zawodowy lub były żołnierz zawodowy, w tym pełną nazwę szkolenia i kierunek szkolenia;
- 3) instytucję organizującą szkolenie;
- 4) termin szkolenia;
- 5) koszt szkolenia;
- 6) uzasadnienie wyboru formy pomocy rekonwersyjnej;
- 7) przewidywane koszty przejazdów i noclegów;
- 8) informacje dotyczące uzyskanej już pomocy rekonwersyjnej.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) decyzję o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej;
- 2) zaświadczenie z instytucji szkolącej o uprawnieniach do prowadzenia szkoleń;
- 3) zaświadczenie o uczestnictwie w odbytych zajęciach (indywidualnych lub grupowych) z doradztwa zawodowego, jeśli były one realizowane.

§ 9. Żołnierzowi zawodowemu i byłemu żołnierzowi zawodowemu zgody na świadczenie pomocy rekonwersyjnej, o której mowa w § 5, udziela w formie decyzji dyrektor właściwego WBE.

§ 10. Organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.²⁾) do rozpatrywania odwołań wniesionych od decyzji dyrektorów WBE jest dyrektor komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw pomocy rekonwersyjnej.

§ 11. Żołnierzowi zawodowemu i byłemu żołnierzowi zawodowemu, posiadającemu zgodę, o której mowa w § 9, dyrektor WBE pokrywa koszty szkolenia do wysokości nie większej niż limit określony w § 5 przez:

- 1) przekazanie należności za szkolenie żołnierza na rachunek bankowy instytucji realizującej szkolenie — na podstawie oryginału faktury lub rachunku wystawionego przez tę instytucję;
- 2) wypłatę żołnierzowi należności za szkolenie — po przedstawieniu przez tego żołnierza oryginału rachunku potwierdzającego opłacenie kosztów szkolenia oraz zaświadczenia o ukończeniu szkolenia z wynikiem pozytywnym.

§ 12. 1. Żołnierz zawodowy może na swój wniosek zostać skierowany za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni zawodową służbę wojskową, decyzją dyrektora komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw pomocy rekonwersyjnej na praktykę zawodową, jeżeli jest to niezbędne do uzyskania zatrudnienia.

2. Praktyka zawodowa może trwać do sześciu miesięcy, pod warunkiem jej zakończenia przed dniem zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.

3. Przepis § 8 stosuje się odpowiednio.

4. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1, przysługuje pokrycie kosztów przejazdów z miejsca zamieszkania do miejsca odbywania praktyk zawodowych i z powrotem oraz noclegów w miejscu odbywania praktyk zawodowych, według zasad i limitów określonych w § 5.

§ 13. Organy wojskowe, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2—4, prowadzą dla byłych żołnierzy zawodowych pośrednictwo pracy.

§ 14. 1. Były żołnierz zawodowy ubiegający się o zatrudnienie składa do organu wojskowego, o którym mowa w § 13, wniosek o udzielenie pomocy w zatrudnieniu, z tym że w przypadku stanowisk pracy związanych z obronnością kraju — wyłącznie do właściwego terytorialnie szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego.

2. Organ wojskowy na wniosek byłego żołnierza zawodowego przedstawia mu, w miarę możliwości, oferty pracy na wolnych stanowiskach pracy w rejonie miejsca zamieszkania, uwzględniając potrzeby żołnierza i posiadane przez niego kwalifikacje oraz wymagania związane z zatrudnieniem na konkretnym stanowisku pracy.

3. Organ wojskowy w porozumieniu z innymi organami wojskowymi prowadzącymi pośrednictwo pracy przedstawia byłemu żołnierzowi zawodowemu, w miarę możliwości, oferty pracy w innych rejonach wskazanych przez żołnierza, jeżeli brak jest ofert pracy w miejscu zamieszkania żołnierza.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

§ 15. 1. Organy wojskowe wymienione w § 3, niezależnie od zakresu swego działania, prowadzą działalność informacyjną w zakresie rekonwersji żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych.

2. Dowódcy jednostek wojskowych w ramach prowadzonych szkoleń uzupełniających żołnierzy zawodowych, planują, co najmniej raz w roku zajęcia na temat systemu rekonwersji żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, które realizuje właściwy terytorialnie dyrektor OAZ lub COAZ.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 czerwca 2004 r. w sprawie szczególnych warunków i trybu korzystania przez żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych z pomocy w zakresie przekwalifikowania, doradztwa zawodowego lub pośrednictwa pracy (Dz. U. Nr 147, poz. 1549).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *B. Klich*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 marca 2008 r. (poz. 344)

TERYTORYALNY OBSZAR DZIAŁANIA CENTRALNEGO OŚRODKA AKTYWIZACJI ZAWODOWEJ I OŚRODKÓW AKTYWIZACJI ZAWODOWEJ

Centralny Ośrodek Aktywizacji Zawodowej i ośrodki aktywizacji zawodowej obejmują swoimi obszarami działania następujące województwa:

1. COAZ — mazowieckie, łódzkie;
2. OAZ w Bydgoszczy — kujawsko-pomorskie, wielkopolskie;
3. OAZ w Gdyni — pomorskie;
4. OAZ w Krakowie — małopolskie, śląskie, świętokrzyskie;
5. OAZ w Lublinie — lubelskie, podkarpackie;
6. OAZ w Olsztynie — podlaskie, warmińsko-mazurskie;
7. OAZ w Szczecinie — zachodniopomorskie;
8. OAZ we Wrocławiu — dolnośląskie, lubuskie, opolskie.

345

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 marca 2008 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnych zadań pełnomocników ochrony oraz szczególnych wymagań w zakresie ochrony fizycznej jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych

Na podstawie art. 18a ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie szczególnych za-

dań pełnomocników ochrony oraz szczególnych wymagań w zakresie ochrony fizycznej jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych (Dz. U. Nr 126, poz. 876) w § 9 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) strefę bezpieczeństwa klasy I — jeżeli informacje niejawne stanowiące tajemnicę państwową lub służbową o klauzuli „poufne” są wytwarzane, przetwarzane, przechowywane lub

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162.